

Корисна модель відноситься до зоотехнії, а саме - до розведення та селекції овець м'ясо-вовнової продуктивності (породи: преко́с, північнокавказька, коріде́ль, іль-де-фра́нс та інші) і може бути використана в практиці племінних заводів, репродукторів, товарних стад фермерських та приватних господарств.

В умовах ринкової економіки виробництво і реалізація вовни не завжди окупає понесені виробничі витрати, тому, починаючи з 2002 року в Україні набувають значного поширення м'ясо-вовнові породи та їх помісі з місцевими породами. Приплід таких генотипів добре росте, а баранчики-валушки і деяка частка ярокочок уже в 6-8-місячному віці можуть бути реалізовані на м'ясо. В результаті - значно підвищується окупність галузі вівчарства.

При визначенні зажиттєвих ознак м'ясної продуктивності овець в практиці вівчарства найбільш поширеним способом відбору баранчиків м'ясо-вовнових порід є жива маса новонароджених та будова тіла, яку визначають за розвитком грудної клітки тварини [Гольцблат А.И., Ерохин А.И., Ульянов А.Н. Селекционно-генетические основы повышения продуктивности овец. - Л.: Агропромиздат, 1988. - 280с.].

Недоліком відомого способу є те, що промір обхвату грудей овець залежить від того, на який момент дихання тварин ("вдихання" чи "видихання") взяли показник обхвату грудей. Крім того, жива маса новонародженого приплоду частіше всього мало варіює навколо середнього показника по стаду (3,5-4,0кг), тому можливості відбору досить обмежені.

Корисною моделлю ставиться завдання суттєво підвищити об'єктивність і точність відбору отриманого молодняку овець для інтенсивної годівлі і отримання якісної ягнятини та молодшої баранини.

Поставлене корисною моделлю завдання досягається тим, що у способі відбору баранчиків-валушків м'ясо-вовнових порід овець на підвищення м'ясної продуктивності, що включає традиційний відбір за походженням, живою масою, типом будови тіла, згідно корисній моделі у новонароджених баранчиків додатково визначають наявність сформованих молочних різців і для подальшої інтенсивної відгодівлі залишають тих, у яких молочні різці вже розвинені від народження.

Порівняльний аналіз корисної моделі, яка заявляється, та прототипу засвідчив, що спосіб відбору баранчиків-валушків м'ясо-вовнових порід овець на підвищення м'ясної продуктивності, характеризується новими суттєвими перевагами:

- підвищується об'єктивність ознаки відбору та точність - до 90%;
- різко зменшуються витрати часу та праці людей на проведення відбору;
- використання нового способу відбору в племінному заводі чи репродукторі забезпечує генетичну основу формування нового типу овець м'ясо-вовнових порід з підвищеною (+15-20%) м'ясністю відгодованих баранчиків.

Спосіб здійснюється таким чином. Зоотехнік-селекціонер, або бригадир, оглядає новонароджений молодняк. Тих тварин, які мають в зубній аркаді сформовані молочні різці, відокремлюють (інколи мітять краскою). В подальшому з відібраних тварин формують групу інтенсивної відгодівлі.

Таблица

Результати контрольного забою баранчиків-валушків у 8-місячного віку

Показники	Кількість голів	Групи тварин	
		I	II
Середня жива маса 1 голови після голодної витримки, кг	10	41,02 ± 2,42	33,7 ± 1,97
Середня маса парної туші, кг	10	20,03 ± 0,46	16,1 ± 0,67
Внутрішнього жиру, кг	10	1,4 ± 0,07	1,3 ± 0,05
Забійна маса, кг	10	20,8 ± 1,35	17,7 ± 1,23
Забійний вихід, %	10	50,7 ± 1,24	43,1 ± 0,81

Наші дослідження проведені в господарстві Новомар'янівка Арбузинського району Миколаївської області на помісному поголів'ї овець преко́с х північно-кавказька. Отримані експериментальні дані свідчать (див. таблицю), що баранчики, які народились з уже сформованими молочними різцями (група I) переважали своїх ровесників (група II), в яких при народженні не було сформованих молочних різців, на 15-20% за основними показниками м'ясної продуктивності.